

KAFARNAUM

režie: Nadine Labaki
2018

Na Oscara nominovaný snímek libanonské režisérky Nadine Labaki

Příběh dvanáctiletého chlapce, který zažaluje své rodiče za to, že mu dali život, je strhující výpovědí o životě nejchudších ve slumech současného Libanonu. Zdánlivě neochvějně ponurou trajektorií příběhu režisérka Nadine Labaki obohacuje o záblesky radosti a humoru.



Festivalové ceny a nominace:

CANNES 2018/ CENA POROTY (JURY PRIZE)

OSCAR 2019 /NOMINACE – NEJLEPŠÍ ZAHRANIČNÍ FILM

ZLATÝ GLÓBUS 2019/ NOMINACE – NEJLEPŠÍ ZAHRANIČNÍ FILM

NAPSALI O FILMU

Tohle vás ohromí!
Emily Yoshida, Vulture

Úžasné filmové dílo.
Peter Hammond, Deadline

Filmařský zázrak, ze kterého se vám zatočí hlava.
Ben Croll, The Wrap

Tenhle film přináší emocionální smršť.
Gaspar Salmon, Sight & Sound

Pouští se do tématu inteligencí a srdcem.
Jay Weissberg, Variety



SYNOPSIS

Příběh dvanáctiletého chlapce, který zažaluje své rodiče za to, že mu dali život, je strhující výpovědí o životě nejchudších ve slumech současného Libanonu. Snímek, který na loňském ročníku festivalu v Cannes ohromil diváky, kritiku i porotu, je díky své směsi realismu a intenzivních emocí přirovnáván k slavnému *Milionáři z chatrče*. Libanonská režisérka a scenáristka Nadine Labaki podává vyhrocené a lehce pikareskní svědectví o extrémních podmínkách života ve své zemi pohledem malého dítěte, a přitom se neuchyluje k emocionálnímu vydírání – zdánlivě neochvějně ponouro trajektorii příběhu navíc účelně obohacuje o záblesky radosti a humoru.

O REŽISÉRCE

Libanonská herečka, scenáristka a režisérka **Nadine Labaki** (*1974) absolvovala obor audiovizuálních studií na bejrútské Saint Joseph University (IESAV) snímkem *11 Rue Pasteur*, za který získala cenu pro nejlepší krátký film na Biennale arabského filmu v pařížském Institutu arabského světa. V následujících letech točila reklamy a videoklipy pro proslulé zpěváky z Blízkého východu. Zatímco v roce 2007 uvedla canneská sekce Quinzaine des Réalisateurs její celovečerní debut *Sukkar banat* a v sekci Un Certain Regard si o čtyři roky později odbyl premiéru snímek *A co teď?*, loni už Labaki odešla s Cenou poroty z hlavní canneské soutěže. Film *Kafarnaum* je nominován na Oscara v kategorii nejlepší zahraniční film.

Labaki je historicky první arabskou režisérkou, která získala jednu z hlavních cen na festivalu v Cannes a rovněž první arabskou režisérkou nominovanou na Oscara.



Trailer: <https://www.youtube.com/watch?v=ULUo0048xZE>Web: <http://www.filmeurope.cz/movies/942-kafarnaum>

Originální název:	Capharnaüm		
Anglický název:	Capernaum		
Režie:	Nadine Labaki		
Scénář:	Nadine Labaki, Khaled Mouzanar		
Kamera:	Christopher Aoun		
Střih:	Konstantin Bock		
Hudba:	Khaled Mouzanar		
Hrají:	Kawthar Al Haddad, Boluwatife Treasure Bankole, Nadine Labaki, Zain Al Rafeea		
Jazyková verze:	arabština	Titulky:	české
Přístupnost:	Od 15 let	Distribuční nosič	DCP/BR/DVD
Země původu:	Libanon, Francie, USA	Stopáž:	120 min. V kinech od: 21. 2. 2019

Film bude v premiéře uveden jako zahajovací snímek přehlídky **Arabské noci** 21. 2. 2019.<http://www.filmeurope.cz/news/440-p-ehl-dka-arabsk-noci-uvede-siln-p-b-hy-z-bl-zk-ho-v-chodu>

Vyjádření režisérky NADINE LABAKI

Název filmu vyplynul sám od sebe. Když jsem začala o filmu přemýšlet, můj manžel Chálid navrhl, abych napsala všechno, o čem chci mluvit, všechny svoje utkvělé myšlenky na tabuli uprostřed našeho obývacího pokoje. To je obvyklý postup, když chci rozvinout nějaký nápad. Když jsem se na tabuli podívala s odstupem času, řekla jsem Chálidovi: „Všechny tyto náměty dohromady tvoří ‚kafarnaum‘ (z francouzského capharnaüm = změť – pozn. překladatel). Tak se bude jmenovat můj film: Kafarnaum.“

Na počátku filmu Kafarnaum stála tato témata: ilegální přistěhovalci, týrané děti, migrující pracovníci, pojem hranic a jejich absurdnost, skutečnost, že potřebujeme k potvrzení své existence kus papíru, který je možné kdykoli označit za neplatný, rasismus, strach z neznámého, lhostejnost k Úmluvě o právech dítěte...

Kafarnaum líčí cestu 12letého Zajna, který se rozhodne žalovat svoje rodiče za to, že ho přivedli na tento svět, když ho nemohou řádně vychovávat. I kdyby mělo jít jen o to dávat mu lásku. Boj tohoto týraného chlapce, jehož rodiče nedostáli svému úkolu, rezonuje jako křik všech těch, které náš systém opomíjí. Univerzální obvinění, viděné upřímnýma očima...

Myšlenka vystavět film kolem otázky týraných dětí se zrodila paralelně se zmíněným brainstormingem, po jednom srdceryvném okamžiku, kterého jsem byla v té době svědkem. Kolem jedné ráno jsem se vracela z večírku, zastavila jsem na světlech, podívala se z okénka a přímo pod sebou jsem uviděla napůl spící dítě v náruči matky, která seděla na zemi a žebra. Nejvíc mě zasáhlo to, že dvouleté dítě neplakalo. Zdálo se, že jediné, co chce, je spát. Jeho zavírající se oči mě neopouštěly. Když jsem dorazila domů, musela jsem s tím něco udělat. Nakreslila jsem dětskou tvář, která křičí do tváří dospělých. Jako by dítě obviňovalo rodiče za to, že ho přivedli na svět, který ho připravil o všechna jeho práva. Odtud se začal nápad na film Kafarnaum rozvíjet. Výchozím bodem bylo dětství, protože to je fáze, která nás formuje po zbytek života.



Film vnímám především jako prostředek kladení si otázek o stávajícím systému a jeho zpochybňování, a to tím, že představuji vlastní úhel pohledu na svět, v němž žiji. Přestože ve svých filmech, a ve filmu Kafarnaum obzvlášť, zobrazuji znepokojivou a syrovou realitu, jsem v hloubi duše idealistka, věřím v moc filmu. Jsem přesvědčená o tom, že filmy mohou, když ne něco měnit, tak přinejmenším otevírat debatu nebo přimět lidi k zamyšlení.

Ve filmu Kafarnaum místo abych bědovala nad osudem dítěte, které jsem viděla na ulici, a pociťovala ještě větší bezmoc, používám svoji profesi jako zbraň. Věřím, že se mi podaří ovlivnit život toho dítěte, i kdyby jen tím, že pomohu lidem, aby si uvědomili závažnost situace. Spouštěčem byla v tomto případě potřeba odhalit a upozornit na skrytou tvář Bejrútu (a většiny ostatních velkoměst), proniknout do každodenního života těch, pro které je chudoba jako úděl, kterému nemohou uniknout.

NADINE LABAKI - ŽIVOTOPIS

Nadine Labaki se narodila v Libanonu a vyrůstala během občanské války. V roce 1977 absolvovala obor audiovizuálních studií na bejrútské Saint Joseph University. Vzápětí po ukončení studia začala režírovat televizní reklamy a videoklipy pro proslulé blízkovýchodní umělce, za které získala několik ocenění.

V roce 2005 byla vybrána do programu Résidence du Festival při festivalu v Cannes, aby napsala svůj celovečerní debut *Sukkar banat*, odehrávající se v Bejrútu. Film také zrežírovala a ztvárnila v něm hlavní roli. Premiéru měl v roce 2007 v Cannes v sekci Quinzaine des Réalisateurs a vyhrál Cenu Mladé poroty a Cenu diváků na festivalu v San Sebastianu. Byl uveden ve více než 60 zemích světa. V roce 2008 byla francouzským ministrem kultury jmenována rytířem Řádu umění a literatury.



Její druhý celovečerní film *A co teď?*, který rovněž napsala, zrežírovala i si v něm zahrála, měl v roce 2011 premiéru opět na festivalu v Cannes v sekci Un Certain Regard a získal Zvláštní uznání Ekumenické poroty. Vyhrál *Cadillac People's Choice Award* na festivalu v Torontu a Cenu diváků na festivalu v San Sebastianu a v roce 2012 byl uveden na festivalu v Sundance. Byl nominován na cenu za Nejlepší cizojazyčný film BFCF a do dnešního dne je nejvýdělečnějším libanonským arabským filmem.

V roce 2014 režírovala Nadine Labaki *Rio, I Love You*, jednu z částí filmové antologie *Cities of Love*. Kromě režie se podílela na scénáři a ztvárnila jednu z postav po boku Harvey Keitela. Jako herečka se objevila ve filmech *Mea Culpa* francouzského režiséra Freda Cavayého, *Cena slávy* francouzského režiséra Xaviera Beauvoise, *Stray Bullet* libanonského režiséra Georgese Hachema a *Rock the Casbah* marocké režisérky Laïly Marrakchi.

POSTAVY: HERCI – A JEJICH SKUTEČNÉ PŘÍBĚHY

Zajn al-Rafí'a (představitel hlavní postavy Zajna)

Narodil se 10. října 2004 v Malíha v Dar'á v Sýrii jako druhý syn Alího al-Rafí'a a Núr al-Hudá al-Sálih. Kvůli střetům v Dar'á byl připraven o právo na vzdělání.

Téhož roku se situace pro rodiče se čtyřmi dětmi (nejstaršímu bylo v té době osm let) stala neúnosnou. Rodina sbalila svůj život a vydala se do Libanonu. V Bejrútu se Zajn nemohl adaptovat na místní vzdělávací systém a místo toho se nedůsledně učil doma. Od deseti let pracoval v několika dočasných zaměstnáních, například roznášel zboží pro supermarkety. Jeho vášní je chov holubů a sní o tom, že si otevře obchod s holuby.

V roce 2016 si ho ve skupině dětí v jeho bejrútské čtvrti všimla castingová režisérka filmu *Kafarnaum*. Okamžitě v něm rozpoznala postavu se směsicí důvtipu a srdceryvného osobního kouzla, „klenot“, který režisérka Nadine Labaki hledala.

Yordanos Shiferaw (představitelka Rahil)

Yordanos Shiferaw se narodila na přelomu osmdesátých a devadesátých let v hlavním městě Eritreji Asmara. Jako dítě žila v utečeneckém táboře v Debre Zeyit v Etiopii. Její matka na dlouhé a náročné cestě pěšky zemřela. Krátce žila se svým otcem, který však také brzy zemřel na následky starého válečného zranění. V následujících letech byla odloučena od svých čtyř sester a ocitla se trvale bez domova. Nezískala žádné vzdělání, místo toho byla velmi brzy donucena žít životem dospělých. Když byla bez domova, pracovala jako pouliční čistička bot a lidský parkovací automat.

Když jí bylo asi dvacet let, našla dvě ze svých sester, které pracovaly v Bejrútu jako služky v domácnosti. I ona byla zaměstnána jako služka, ale od svého zaměstnavatele utekla a dál ilegálně žila a pracovala v Libanonu. V roce 2016 ji oslovila castingová režisérka filmu *Kafarnaum*, které se svěřila se svým životním bojem a nadějí, že jednou bude moci pomáhat osiřelým dětem. Stejně jako její postava byla Yordanos během natáčení v prosinci 2016 jako ilegální imigrantka zatčena a zadržena. Později byla propuštěna a Nadine Labaki ji finančně podporovala.

Boluwatife Treasure Bankole (představitel Jonase)

V roce 2014 potkal v Bejrútu Treasurin otec Oluyemi Damilola Bankole z Ikeji-Arakeji v Nigérii její matku Rosemary Karanjo z Komarock v Keni.

Treasure se narodila 21. listopadu 2015 v nemocnici Abú Jaúde v Džal al-Díb v pohoří Libanon. Oba její rodiče přijeli do Libanonu jako uklízeči, nicméně otec se živil jako DJ na africké undergroundové scéně, zatímco matka zůstala doma, aby se starala o dceru. Rodina se neustále stěhovala, protože byla terčem rasismu.

V roce 2015 se přestěhovali do Naba'a v Bejrútu, kde Treasure v roce 2016 objevila castingová režisérka filmu *Kafarnaum*. Během natáčení na konci roku 2016 byli rodiče Treasure zatčeni. Stalo se

tak ve stejné době, kdy teprve roční postava Jonase ztratila ve filmu matku. Filmový štáb se obrátil na cizineckou policii s žádostí, aby byli propuštěni na kauci a bylo jim umožněno bezpečně odjet ze země.

Rodina byla nakonec deportována 6. března 2018. Treasure a její matka se vrátily zpět do Keni, otec do Nigérie. Žijí v naději, že se jednoho dne, až to okolnosti umožní, znovu shledají.

Kawthar al-Haddád (představitelka Su'ády, Zajnovy matky)

Narodila se v roce 1972 ve Wádí Chálid v Libanonu. Poté se s rodiči a šesti sourozenci přestěhovala do Kuvajtu, kde její otec v roce 1975 zemřel. V roce 1990, během irácké invaze do Kuvajtu, se rodina vrátila do Bejrútu. Kawthar má libanonské občanství druhého řádu a podle toho je s ní zacházeno.

Toužila studovat a stát se lékařkou. Bohužel však musela přerušit školu a pomáhat matce v domácnosti. V roce 1999 se provdala za Jásira Issu, kterému, stejně jako jí, nebylo uděleno plnohodnotné občanství. Kawthar se snaží oficiálně zaregistrovat jejich dva syny Husajna a Mohameda, aby jim zajistila náležitý přístup ke vzdělání, zdravotní péči a očkování. Aby zaopatřila rodinu, pracovala Kawthar kromě jiných špatně placených prací jako hospodyně.

V roce 2016 ji objevila castingová režisérka filmu *Kafarnaum*, když se starala o osiřelé děti svého bratra ve Watá al-Msajtba v Bejrútu.

Fádí Kamál Júsuf (představitel Salíma, Zajnova otce)

Fádí Kamál Júsuf se na rodil 21. března 1971 ve čtvrti Tariq al-Dždíd v Bejrútu v Libanonu. Po rozvodu rodičů se jako teenager potýkal s problémy a vykořeněností. V pátém ročníku odešel ze školy v Al-Makásid. V roce 1994 si zranil při nehodě na motorce nohu. Poté, co obdržel účet z nemocnice, který nemohl nikdy zaplatit, se pokusil o sebevraždu.

Fádí od 11 let vystřídal spoustu zaměstnání, 12 let pracoval jako taxikář a nyní je majitelem kavárny v Tariq al-Dždíd, kde žije. „Jsem ambasador chudých. Často jsem spal na střeších domů a na kamenech na pláži Ramlat al-bajdá,“ vzpomínal během castingu. Během války v roce 2006 se Fádí oženil s Haját a v roce 2014 se jim narodilo jejich první dítě Habíba. Natáčení inspirovalo Fádího ke změně životního stylu a v létě 2017 nastoupil na odvykací léčbu do centra Um al-Núr.

Haita (alias Cedra) Izam (představitelka Zajnovy sestry Sahar)

Podle vzpomínek otce se narodila kolem roku 2004 v Al-Ašrafíja v Halabu v Sýrii. V roce 2012 přišla s rodiči a čtyřmi sourozenci do čtvrti Úzá'í v Bejrútu v Libanonu. V roce 2014 její starší sestra Sossi utonula v moři. V roce 2016 porodila její matka holčičku, kterou pojmenovali Sossi. Cedru, která v Sýrii chodila do školy, čekal v Bejrútu jiný osud. V roce 2014 ji otec, který je v zemi ilegálně, požádal, aby pomáhala živit rodinu, takže začala na ulicích Bejrútu prodávat žvýkačky. V roce 2016 ji objevila castingová režisérka filmu *Kafarnaum*.

**Alaa Chouchnieh (představitel Aspra)**

Alaa se narodil 17. září 1979 v Abú Zabí ve Spojených arabských emirátech a vyrůstal v Jemenu. Během války v Jemenu v roce 1990 odešel do Bejrútu. Má palestinské a libanonské občanství. V Libanonu opakoval hodiny ve škole Úřadu OSN pro palestinské uprchlíky na Blízkém východě (UNRWA). Ve čtvrtém ročníku musel kvůli omezeným finančním možnostem rodičů školu přerušit.

Pracoval jako osobní ochranka pro politickou stranu, dokud ho velitelé nezaprodali, nezatkli a na pět let neuvěznili. „Mám víc zatykačů, než je listí na stromech,“ řekl castingové režisérce filmu *Kafarnaum* v roce 2016, když se potkali. V roce 2018 si Alaa otevřel v Ard Džallúl v Bejrútu stánek s občerstvením.

Další info a foto:

<http://www.filmeurope.cz/>

zaregistrujte se nebo se přihlašte pod jménem press@filmeurope.cz, heslo filmeurope2018

Kontakt

Hedvika Petrželková, PR Manager

Film Europe | V Jámě 1 | 110 00 | Prague

+420 776 167 567

hedvika.petrzelkova@filmeurope.cz

www.filmeurope.cz | www.be2can.eu